

УДК 336.7

Клименко О.В.

канд. фіз.-мат. наук, доцент.

Національний технічний університет України «КПІ»

МЕТОДИКА РОЗРАХУНКУ ЛІЗИНГОВИХ ПЛАТЕЖІВ В EXCEL***METHODS CALCULATING THE LEASE PAYMENTS IN EXCEL***

Проаналізовано чинне законодавство України про лізинг. Розглянуто методику розрахунку лізингових платежів за правилами, встановленими для фінансової оренди національними стандартами бухгалтерського обліку за допомогою табличного процесора Excel.

Проанализировано действующее законодательство Украины о лизинге. Рассмотрена методика расчета лизинговых платежей по правилам, установленным для финансовой аренды по национальным стандартам бухгалтерского учета при помощи табличного процессора Excel.

Current Ukrainian legislation on leasing is analyzed. The advantages of leasing over the rent in Ukraine as alternative method of updating logistics and modification of fixed assets are identified. The using of leasing in Ukraine is investigated. The differences between these forms of economic relations as financial leasing and financial rent, which are to transfer risks associated with owning and using property (its accidental destruction or damage) are established. The tax definition of financial leasing with civil law is compared. The advantages of leasing over the rent are determined: the using of leasing allows the company to abandon the bank loans with simultaneous saving working capital. The reasons for leaving of leasing overlooked of many Ukrainian enterprises are established. The conditions of financial leasing contract are determined. There is in the regulatory legal acts the method of calculating the leasing payments is absent in Ukraine. The methods of calculating the leasing payments with the help of established rules for financial rent by the national standards of accounting with the help of spreadsheet processor Excel is proposed.

Ключові слова: фінансовий лізинг, лізингові платежі, фінансові функції Excel.

Вступ. Перехід до ринкових умов господарювання викликає необхідність пошуку та впровадження нетрадиційних для господарства України методів оновлення матеріально-технічної бази та модифікації основних засобів. Одним із таких методів є лізинг (англ. lease – оренда, наймання).

Лізинг полягає в забезпеченні передачі майна в користування від власника майна, який бажає його продати і не може задовольнити отримання періодичних платежів, до користувача, який не може придбати майно, але згодний взяти його в оренду. Проблема вирішується завдяки появі інвестора-лізингодавця, який за повну вартість придбаває об'єкт лізингу в його власника і від свого імені передасть його в лізинг користувачеві.

Фінансовий лізинг – це вид цивільно-правових відносин, що виникають із договору фінансового лізингу, за яким лізингодавець зобов'язується набути у власність річ у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов і передавати її у

користування лізингоодержувачу на визначений строк не менше одного року за встановлену плату (лізингові платежі) (ст. 1 [1]).

Слід зазначити, що Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про лізинг» № 1381-15-ВР від 11.12.2003 року, який викладений як Закон України «Про фінансовий лізинг» [1], виключено поняття операційного лізингу з метою зм'якшення залежності терміну дії договору лізингу від строків амортизації об'єкту лізингу.

Відносини, що виникають у зв'язку з договором фінансового лізингу, регулюються положеннями Цивільного кодексу України про лізинг, наймання (оренду), купівлю-продаж, поставку з урахуванням особливостей, що встановлюються цим Законом.

За договором лізингу одна сторона (лізингодавець) передає або зобов'язується передати другій стороні (лізингоодержувачеві) у користування майно, що належить лізингодавцю на праві власності і було набуто ним без попередньої домовленості з лізингоодержувачем (прямий лізинг), або майно, спеціально придбане лізингодавцем у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов (непрямий лізинг), на певний строк і за встановлену плату (лізингові платежі). До договору лізингу застосовуються загальні положення про найм (оренду) з урахуванням особливостей, встановлених цим параграфом та законом. До відносин, пов'язаних з лізингом, застосовуються загальні положення про купівлю-продаж та положення про договір поставки, якщо інше не встановлено законом (ст. 806 «Договір лізингу» [2]).

Лізинг – це господарська діяльність, спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів, яка полягає в наданні за договором лізингу однією стороною (лізингодавцем) у виключне користування другій стороні (лізингоодержувачу) на визначений строк майна, що належить лізингодавцю або набувається ним у власність (господарське відання) за дорученням чи погодженням лізингоодержувача у відповідного постачальника (продавця) майна, за умови сплати лізингоодержувачем періодичних лізингових платежів. Залежно від особливостей здійснення лізингових операцій лізинг може бути двох видів – фінансовий чи оперативний. За формою здійснення лізинг може бути зворотним, пайовим, міжнародним тощо. Об'єктом лізингу може бути нерухоме і рухоме майно, призначене для використання як основні фонди, не заборонене законом до вільного обігу на ринку і щодо якого немає обмежень про передачу в лізинг [3].

Не можуть бути предметом лізингу земельні ділянки та інші природні об'єкти, єдині майнові комплекси підприємств та їх відокремлені структурні підрозділи (філії, цехи, дільниці) ([1]).

Отже, класичний договір фінансового лізингу пов'язує трьох осіб: продавця (виготовлювача) майна, його набувача (лізингоодержувача) та лізингодавця (посередника). Лізингодавець укладає з продавцем обраного лізингоодержувачем майна договір купівлі-продажу, а із самим

лізингоодержувачем – договір фінансового лізингу. Здебільшого лізингоодержувач, а не лізингодавець, шукає продавця і узгоджує з ним усі умови договору купівлі-продажу. Лізингоодержувач, зацікавлений в одержанні конкретних видів майна (будівлі, устаткування, транспортних засобів тощо), самостійно, на підставі наявної інформації, досвіду, рекомендації підбирає зацікавленого у продажу виробника (продавця) потрібного майна. І через недостатність власних оборотних засобів і обмежений доступ до кредитних ресурсів для придбання майна у власність звертається до потенційного лізингодавця, який має необхідні кошти або доступ до кредитних ліній, із проханням узяти участь у лізинговій угоді. Лізингодавець (лізингова компанія) купує необхідне лізингоодержувачу майно у постачальника або виробника такого майна на підставі договору купівлі-продажу собі у власність і передає куплене майно лізингоодержувачу у тимчасове користування на умовах, погоджених у договорі лізингу, з правом викупу такого майна після закінчення терміну дії договору.

Результати порівняльного аналізу чинного законодавства про лізинг і оренду свідчать про значні відмінності в їх правовому регулюванні.

Податковий кодекс [4] ототожнює поняття лізингу й оренди, оскільки у цілях оподаткування це не має значення.

Фінансовий лізинг (оренда) – господарська операція фізичної або юридичної особи, яка передбачає передання орендарю майна, яке підпадає під визначення основного засобу згідно Податкового кодексу, придбаного або виготовленого орендодавцем, а також усіх ризиків і винагород, пов'язаних з правом користування та володіння об'єктом лізингу (п.14.1.97 [4]).

Оперативний лізинг (оренда) – господарська операція фізичної або юридичної особи, яка передбачає продаж основних засобів фінансовій організації з одночасним оберненим отриманням таких основних засобів фізичною або юридичною особою в оперативний або фінансовий лізинг (п.14.1.97 [4]).

У п. 14.1.97 Податкового кодексу перераховані чотири умови, наявність однієї з яких у договорі фінансового лізингу, визначає його як договір фінансового лізингу:

«Лізинг (оренда) вважається фінансовим, якщо лізинговий (орендний) договір містить одну з таких умов:

- об'єкт лізингу передається на строк, протягом якого амортизується не менше 75%, а орендар зобов'язаний придбати об'єкт лізингу у власність протягом строку дії лізингового договору або в момент його закінчення за ціною, визначеною у такому лізинговому договорі;

- сума лізингових (орендних) платежів з початку строку оренди дорівнює або перевищує первісну вартість об'єкта лізингу

- балансова (залишкова) вартість об'єкта лізингу на момент закінчення дії лізингового договору, передбаченого таким договором, складає не більше 25% первісної вартості ціни такого об'єкта лізингу, діючій на початок строку дії лізингового договору;

- майно, яке передається у фінансовий лізинг, є виготовленим за замовленням лізингоотримувача (орендаря) та після закінчення дії лізингового договору не може використовуватися іншими особами, крім лізингоотримувача (орендаря), виходячи з його технологічних і якісних характеристик».

Податкове визначення поняття «фінансовий лізинг» значно ширше, ніж цивільно-правове, і тільки воно, містить норму про те, що передача майна у користування супроводжується передачею «всіх ризиків і винагород, пов'язаних з правом користування та володіння». Умови, наведені в п. 14.1.97 Податкового кодексу не мають ніякого відношення до укладання лізингових договорів – це прерогатива цивільного законодавства (Закону про фінансовий лізинг [1], ЦКУ [2] та ГКУ [3]). Але на них треба орієнтуватися при відображенні лізингових операцій у податковому обліку.

У П(С)БО 14 «Оренда» [5] термін «лізинг» не використовується. Причому те, що розуміється під «оперативним лізингом» у податковому законодавстві, у стандарті називається «оперативною орендою». П(С)БО 14 містить сім ознак, які дають можливість класифікувати операції як фінансова оренда, вони є прототипом податкових умов з деякою конкретизацією якісних характеристик введенням кількісних характеристик. Наприклад, ознака «строк оренди складає більшу частину строку корисного використання (експлуатації) об'єкта оренди» у Податковому кодексі придбав кількісну характеристику «строк, протягом якого амортизується не менше 75% його первісної вартості». Однак сім ознак не є ідеальним інструментом, які дають можливість безпомилково класифікувати операції.

Існують суттєві відмінності між такими формами господарських зв'язків як фінансовий лізинг і фінансова оренда. Діяльність лізингодавця-інвестора принципово відрізняється від діяльності орендодавця (як правило, лізингодавцем є спеціалізоване підприємство), а роль лізингоодержувача є більш активною, ніж роль орендаря. Так, на відміну від орендаря лізингоодержувач не тільки отримує майно в користування, але на нього покладаються традиційні обов'язки покупця, пов'язані з правом власності: страхування майна, ремонт, технічне обслуговування тощо. При цьому власником лізингового майна до певного часу залишається лізингодавець. Втрата або неможливість використання об'єкту лізингу не звільняє лізингоодержувача від повної сплати боргу. А у разі виявлення дефекту лізингового об'єкту лізингодавець звільняється від гарантійних обов'язків. На відміну від орендаря всі претензії з питань гарантійного ремонту лізингоодержувач подає постачальнику чи виробнику лізингового майна.

Відмінність між орендою та лізингом полягає у передачі ризиків, пов'язаних із володінням і використанням майна, які є ризиками випадкового знищення або пошкодження майна, та які несе власник майна (ст. 323 ЦКУ [2]). Ризики випадкового знищення або пошкодження майна, отриманого у користування несе лізингоотримувач, хоча сторони можуть домовитися про обертене.

Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження предмету договору лізингу несе лізингоодержувач, якщо інше не встановлене законом. Якщо лізингодавець або продавець (постачальник) прострочили передання предмета договору лізингу лізингоодержувачу або лізингоодержувач прострочив повернення предмета договору лізингу лізингодавцю, ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження несе сторона, яка прострочила ст. 809 «Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження предмету договору лізингу» [2].

Лізинг як вид діяльності можуть здійснювати обмежене число суб'єктів господарювання. Договір лізингу вказує, що однією зі сторін таких взаємовідносин є банківська або інша фінансова установа, зокрема, лізингова компанія, для яких надання фінансових послуг є виключним видом діяльності, що підтверджується відповідною ліцензією. Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» від 12.07.2001 р. № 2664-III до числа фінансових послуг віднесений тільки фінансовий лізинг, укладати підприємствам договір оперативного лізингу між собою не рекомендується. Причина упередженого відношення до такого договору пов'язана з тим, що у ЦКУ та ГКУ є положення, що зумовлюють практичну реалізацію лізингу відповідно до вимог окремого закону, а зараз діє лише закон про фінансовий лізинг. Тому деякі спеціалісти вважають, що у існуючому правовому полі є місце виключно фінансовому лізингу. Може така думка надто категорична, але вона існує.

Що стосується ПДВ, то проценти і комісія, сплачені (нараховані) у складі лізингових платежів за договором фінансового лізингу, не є об'єктом обкладання ПДВ (п. 196.1.2 Податкового кодексу). А вартість самого об'єкта фінансового лізингу підлягає обкладанню ПДВ на загальних умовах (п. 188.1 Податкового кодексу). Причому відображення податкових зобов'язань лізингової компанії (податкового кредиту у лізингоотримувача) здійснюється у момент його фактичної передачі (отримання) (п.187.6 Податкового кодексу).

Про переваги лізингу над орендою можна судити по тому, що лізинг – один із найпоширеніших у світовій практиці спосіб технічного оснащення чи оновлення виробництва. Його популярність пояснюється можливістю лізингоодержувачу відмовитися від банківського кредитування з одночасною економією оборотних засобів підприємства. Але незважаючи на свої переваги, лізинг залишається поза увагою багатьох українських підприємств. До причин такої неповаги можна віднести недосконалість національної законодавчої бази про лізинг і недостатню обізнаність підприємств із цим видом господарських операцій.

Постановка завдання. Аналіз чинного законодавства про лізинг. Дослідження методики розрахунку лізингових платежів за правилами, встановленими для фінансової оренди національними стандартами бухгалтерського обліку за допомогою табличного процесора Excel.

Методологія. В основі дослідження покладені загальнонаукові методи пізнання: аналіз, синтез, системність, діалектика, а також методи фінансової математики.

Результати дослідження. Фінансовий лізинг будучи фактично продажем основних засобів залишається їх передачею у тимчасове користування на платній основі, тобто є орендою. Причому в Україні варіант фінансової оренди типу продажу, який передбачає перехід права власності на об'єкт оренди в майбутньому, – найбільш поширений.

Істотними умовами договору фінансового лізингу є предмет, строк лізингу, розмір лізингових платежів (ст. 6 Закону про фінансовий лізинг). Лізингоодержувач зобов'язаний, зокрема, своєчасно сплачувати лізингові платежі (ст. 11[1]). Ст. 16 «Лізингові платежі» [1] встановлено, що сплата лізингових платежів здійснюється в порядку, встановленому договором.

Лізингові платежі мають включати:

- суму, яка відшкодовує частину вартості предмета лізингу;
- платіж як винагороду лізингодавцю за отримане у лізинг майно;
- компенсацію відсотків за кредитом;
- інші витрати лізингодавця, що безпосередньо пов'язані з виконанням договору лізингу.

В Україні відсутня у нормативно-правових актах методика розрахунку лізингових платежів.

Фінансовий лізинг, за умовою якого в кінці строку дії договору відбудеться перехід права власності на об'єкт лізингу, в бухгалтерському обліку слід враховувати за правилами, встановленими для фінансової оренди (п.5-7 [5]).

Фінансовий лізинг – це аналог придбання основних засобів за кредитні ресурси. Тому лізингодавцю слід пройти такі кроки алгоритму:

- при отриманні об'єкта оренди, визнати актив і зобов'язання за найменшою оцінкою: справедливою вартістю об'єкта лізингу або теперішньої вартості суми мінімальних орендних платежів;
- визначити метод нарахування амортизації активу, виходячи з встановленої на підприємстві облікової політики;
- розрахувати фінансові витрати (різницю між сумою мінімальних орендних платежів і вартістю об'єкта оренди, за якою він визнаний в обліку);
- розрахувати в кожному лізинговому платежу процентну складову так, щоб процентна ставка була приблизно однакова на залишок зобов'язань для кожного періоду.

Мінімальні орендні платежі (МОП) – платежі, що підлягають сплаті орендарем протягом строку оренди (за вирахуванням вартості послуг та податків, що підлягають сплаті орендодавцю, і непередбаченої орендної плати), збільшені: для орендаря – на суму його гарантованої ліквідаційної вартості; для орендодавця – на суму його гарантованої ліквідаційної вартості.

У разі можливості та наміру орендаря придбати об'єкт оренди за ціною, нижчою за його справедливую вартість на дату придбання, мінімальні орендні платежі складаються з мінімальної орендної плати за весь строк оренди та суми, яку потрібно сплатити згідно з угодою на придбання об'єкта оренди.

Негарантована ліквідаційна вартість – частина ліквідаційної вартості об'єкта оренди, отримання якої орендодавцем не забезпечується або гарантується лише пов'язаною з ним стороною.

Теперішня вартість мінімальних орендних платежів – це сума продисконтованих лізингових платежів, які підлягають сплаті за договором, із застосуванням орендної ставки відсотка.

Орендна ставка відсотка – це ставка відсотка, за якої теперішня вартість мінімальних орендних платежів та негарантованої ліквідаційної вартості дорівнює справедливій вартості об'єкта фінансової оренди на початку строку оренди.

Приклад. Орендодавець купує об'єкт оренди на замовлення орендаря та передає орендарю за вартістю, яка нижча вартості придбання. Наприкінці строку оренди об'єкт оренди переходить у власність орендаря (друга ознака визнання фінансової оренди).

Підприємство А 2 січня поточного року за замовленням підприємства Б придбало обладнання, вартість якого 96 тис. грн., у тому числі ПДВ 20 %. Обладнання передається у фінансову оренду за ціною, яка нижча від ціни придбання, на строк, який дорівнює строку корисного використання об'єкта оренди $T_{cl} = 4$ роки. Нарахування амортизації обладнання проводиться прямолінійним методом. Договором оренди передбачено, що негарантована ліквідаційна вартість об'єкта встановлена в сумі 4000 грн. Винагорода орендодавцю нараховується за ставкою 17% річних. Сума плати за обладнання та винагорода орендодавцю нараховуються 30 грудня кожного року оренди рівними частками (ануїтет).

Розрахувати суми фінансових витрат орендаря та фінансових доходів орендодавця.

Розв'язання: У даному випадку теперішня вартість мінімальних орендних платежів нижча від справедливої вартості об'єкта, тобто, орендар фактично отримує об'єкт оренди за ціною, яка нижча від його справедливої вартості.

У такому випадку розрахунок фінансових витрат орендаря та фінансових доходів орендодавця будуть відрізнятися, оскільки вартість придбання об'єкта оренди згідно договору сплачується орендарем не повністю. Різниця між ціною придбання і оплатою вартості за обладнання, яка передбачена договором оренди, (у прикладі 4000 грн.), отримання якої орендодавцем не гарантується, називається негарантованою ліквідаційною вартістю.

Згідно з п.10 [5] в обліку орендодавця дебіторська заборгованість орендаря відображається як сума мінімальних орендних платежів і негарантованої ліквідаційної вартості за вирахуванням фінансового доходу, який належить до отримання. Одночасно залишкова вартість об'єкта

фінансової оренди виключається з балансу орендодавця з відображенням у складі інших витрат (собівартості реалізованих необоротних активів).

Фінансовий дохід орендодавця визначається як різниця між сумою мінімальних орендних платежів і негарантованої ліквідаційної вартості об'єкта оренди та теперішньою вартістю вказаної суми, яка визначається за орендною ставкою процента (п.11 [5]).

За умовами приклада теперішня вартість МОП і негарантованої ліквідаційної вартості дорівнює 96 000 грн.

Теперішня вартість негарантованої ліквідаційної вартості (P) дорівнює [6]

$$P = \frac{S}{(1+j_c)^n} = \frac{4\,000}{(1+0,17)^4} = 2134,60 \text{ грн.}$$

Тоді теперішня вартість МОП, яка дорівнює оплаті вартості обладнання, складає 96000 грн. – 2134,60 грн. = 93865,40 грн.

МОП за рік [6]:

$$R = \frac{A \cdot j_c}{1 - (1+j_c)^{-n}} = \frac{93\,865,40 \cdot 0,17}{1 - (1+0,17)^{-4}} = 34\,217,05 \text{ грн.}$$

Розрахунок МОП в Excel:

$$\text{ПЛТ}(17\%; 4; 93865,40; ; 0) = -34217,04653 \text{ грн.}$$

МОП за весь строк оренди 34217,04653 грн. х 4 = 136868,19 грн., з них оплата вартості обладнання дорівнює 93865,40 грн., а фінансові витрати 136868,19 грн. – 93865,40 грн. = 43002,79 грн.

Розрахунок орендних платежів в Excel:

- платежів по процентах:

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 1; 4; -93865,40) = 15957,12;$$

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 2; 4; -93865,40) = 12852,93;$$

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 3; 4; -93865,40) = 9221,03;$$

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 4; 4; -93865,40) = 4971,71;$$

- основних виплат за обладнання:

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 1; 4; 93865,40) = -18259,93;$$

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 2; 4; 93865,40) = -21364,12;$$

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 3; 4; 93865,40) = -24996,02;$$

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 4; 4; 93865,40) = -29245,34.$$

Результати розрахунку розподілу фінансових витрат орендаря подамо в таблиці 1.

Для визначення суми фінансового доходу орендодавця спочатку треба визначити суму МОП і негарантованої ліквідаційної вартості, яка дорівнює 136 868,20 грн. + 4000 грн. = 140 868,20 грн. Отже, фінансовий дохід орендодавця дорівнює 140868,20 грн. – 96 000 грн. = 44 868,20 грн. Розподіл фінансових доходів орендодавця представлений у таблиці 2.

Таблиця 1

Розподіл фінансових витрат орендаря

Дата	Орендні платежі, грн.			Залишок зобов'язань з оренди на кінець періоду
	Мінімальна сума орендних платежів, яка сплачується регулярно	Процент	За обладнання	
02.01	0	0	0	93865,40
30.12	34217,05	$15957,12 = 93865,40 \cdot 0,17$	$34217,05 - 15957,12 = 18259,93$	75605,47
30.12	34217,05	12852,93	21364,12	54241,35
30.12	34217,05	9221,03	24996,02	29245,34
30.12	34217,05	4971,71	29245,34	0
Усього	136868,20	43002,79	93865,41	0

Орендодавець у кінці строку оренди суму негарантованої ліквідаційної вартості відносить до складу інших витрат операційної діяльності, внаслідок чого на суму 4000 грн. зменшується фінансовий результат від звичайної діяльності орендодавця.

Розрахунок орендних платежів в Excel:

- платежів по процентах:

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 1; 4; -96000) = 16320;$$

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 1; 4; -78102,05) = 13277,50;$$

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 1; 4; -57163,40) = 9717,78;$$

$$\text{ПРПЛТ}(17\%; 1; 4; -32664,13) = 5552,90;$$

- основних виплат за обладнання:

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 1; 4; 92000) = -17897,04646;$$

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 2; 4; 92000) = -20939,54436;$$

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 3; 4; 92000) = -24499,2669;$$

$$\text{ОСПЛТ}(17\%; 4; 4; 92000) = -28664,14228.$$

Таблиця 2

Розподіл фінансових доходів орендодавця

Дата	Орендні платежі, грн..			Залишок зобов'язань з оренди на кінець періоду
	Мінімальна сума орендних платежів, яка сплачується регулярно	Процент	За обладнання	
02.01	0	0	0	96000
30.12	34217,05	16320	17897,05	78102,95
30.12	34217,05	13277,50	20939,55	57163,40
30.12	34217,05	9717,78	24499,27	32664,13
30.12	34217,05	5552,90	28664,14	4000
Усього	136868,20	44868,20	92000	0

Орендар щорічно буде нараховувати амортизацію вартості орендованого майна. Річні суми амортизаційних відрахувань:

$$A_p = \frac{\Phi_{\text{перв}} - \Phi_{\text{л}}}{T_{\text{сл}}} = \frac{93865,40 - 4000}{4} = 22466,35 \text{ грн.}$$

В Excel річні суми амортизаційних відрахувань розраховують:
 $АПЛ(93865,40; 4000; 4) = 22466,35$ грн.

Висновки. Науковою новизною є обґрунтування порядку розрахунку лізингових платежів за правилами, встановленими для фінансової оренди національними стандартами бухгалтерського обліку за допомогою табличного процесора Excel.

Теоретичне та практичне значення результатів дослідження мають аналіз чинного законодавства про лізинг та надані пропозиції щодо розрахунку лізингових платежів, оскільки в Україні у нормативно-правових актах відсутня методика розрахунку лізингових платежів. Це обумовлює необхідність подальших досліджень методики розрахунку лізингових платежів.

Рекомендації щодо використання результатів дослідження: у статті надані рекомендації щодо розрахунку лізингових платежів за правилами, встановленими для фінансової оренди національними стандартами бухгалтерського обліку за допомогою табличного процесора Excel.

Література

1. Україна. Закони. Про фінансовий лізинг від 16.12.1997 р. № 723/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 16. – С.68.
2. Цивільний кодекс від 16.01.2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – С. 356.
3. Господарський кодекс від 16.01.2003 р. № 436-IV// Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18,19-20,21-22. – С. 144.
4. Податковий кодекс від 2.12.2010 р. № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 13-17. – С. 112.
5. Україна. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 14 «Оренда». Затверджене наказом Мінфіну України 28.07.2000р. № 181. Зареєстроване в Мін'юсті України 10.08.2000 р. № 487/4708.
6. Круш П.В. Економіка (розрахунки фінансово-інвестиційних операцій в Excel): навчальний посібник/ П.В.Круш, О.В.Клименко. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 264 с.